

РЕШЕНИЕ

№ 116

гр. Перник, 15.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ТРЕТИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: БИСЕР ЦВ. ПЕТРОВ

Членове: РОМАН Т. НИКОЛОВ
МИХАИЛ АЛ. МАЛЧЕВ

при участието на секретаря ЗЛАТКА М. СТОЯНОВА
като разгледа докладваното от БИСЕР ЦВ. ПЕТРОВ Въззивно гражданско дело № 20221700500089 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 258 – чл. 273 ГПК.

Образувано е по въззивна жалба от Т.П., подадена чрез неините пълномощници, против решение № 260824/26.02.2021 г., постановено по гр.д. № 1279/2020 г. по описа на Районен Съд Перник, IV състав. В жалбата се твърди, че посоченото решение е неправилно, тъй като в мотивната му част е прието, че предявените искове са доказани и в своя размер без сумите по пет конкретно посочени фактури. В изчисленията си обаче районния съд неправилно е изчислил сумите, като е присъдил по- малък размер от претендирания за исковите периоди от 2016 г. и 2017 г. Поради това се моли обжалваното решение да бъде отменено в тези му части и да се постанови ново решение, с което:

- Да присъдите на Т. К. П., ЕГН *****, още 2 653.29 лв. - главница, представляващи обезщетение за имуществени вреди за периода от 05.03.2016 г. до 13.12.2016 г., ведно със законната лихва върху вземането, считано от 01.01.2017 г. до окончателно плащане на присъдената сума;
- Да присъдите на Т. К. П., ЕГН *****, още 600.30 лв. - главница, представляващи обезщетение за имуществени вреди за периода 11.01.2017 г. до 21.12.2017 г., ведно със законната лихва върху вземането, считано от 01.01.2018 г. до окончателно плащане на присъдената сума.

Претендират се разноски и адвокатско възнаграждение за безплатно процесуално

представителство.

От ответния Гаранционен фонд е постъпил отговор на въззивната жалба, като е изразено становище, че обжалваното решение е правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено. Претендират се разноски.

Пернишкият окръжен съд, след като обсъди доводите на страните намира следното:

При извършената по реда на чл. 269, изр. 1 ГПК служебна проверка, съдът намира, че обжалваното първоинстанционно решение е валидно и допустимо в обжалваното му част.

Съдът при въззивния контрол за правилност на първоинстанционния съдебен акт в рамките, поставени от въззивната жалба, след като прецени събраните по делото доказателства и взе предвид доводите и възраженията на страните, намира от фактическа и правна страна следното:

От фактическа страна:

Фактите по делото не са спорни между страните.

Ищцата Т.П. е получила телесни увреди в следствие на ПТП настъпило на ***. Виновният водач на МПС И. И. М. е бил осъден с Присъда № 801/27.09.2011 г. по НОХД 1039/2011 г. По предявен от П. иск е било образувано гр.д. № 2220/2012 г. по описа на СГС, 12 с-в, по което с Решение № 2853 от 18.04.2013 г., СГС осъдил Гаранционен фонд да заплати на пострадалата сумата от 200 000,00 лв., представляващи застрахователно обезщетение за търпените от нея неимуществени вреди, тъй като виновното лице е управлявало моторното превозно средство без валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“. С Решение № 2183 от 27.11.2013 г., Софийският Апелативен Съд е потвърдил изцяло Решение № 2853, постановено от СГС, което като не е обжалвано е влязло в законна сила. В последствие с Решение № 3724 от 29.05.2017 г., постановено по гр.дело № 12270/2014 г. по описа на СГС, I-во ГО, 16-и състав, потвърдено с Решение № 1279 от 05/23/2018 г. по гр. дело № 4719 / 2015 година САС, Гаранционен фонд е бил осъден да заплати на пострадалата сумата от 50 000.00 лв. представляваща застрахователно обезщетение за претърпени неимуществени вреди - болки и страдания от травматични увреждания, в резултат на влошаване на здравето, вследствие увреждания, причинени в резултат на пътнотранспортно произшествие, настъпило на ***, под формата на експес, дължими за периода 21.03.2013 г. до 08.08.2014 г., ведно със законната лихва, считано от 17.04.2014 г. до окончателното □ изплащане, като е отхвърлил иска за разликата до пълния предявен размер от 200 000 лв., като неоснователен.

До началото на 2016 г. Гаранционен фонд заплащал разходите за медикаменти на пострадалата по представени от нея фактури с касов бон.

С молба вх. № 24–01–452/11 от 25.03.2016 г. Т. К. П. е поискала от Гаранционен фонд с оглед продължаващото ѝ лечение да ѝ бъдат изплатени разходи за периода от 05.03.2016 г. –21.03.2016г. на обща стойност 610.47 лв.

С молба вх. № 24–01–452/11 от 01.11.2016 г. Т. К. П. е поискала от Гаранционен фонд с оглед продължаващото ѝ лечение да ѝ бъдат изплатени разходи за периода от 11.02.2014 г. –22.10.2016 г. на обща стойност 2 115.64 лв.

С молба вх. № 24–01–452/11 от 14.03.2018 г. Т. К. П. е поискала от Гаранционен фонд с оглед продължаващото ѝ лечение да ѝ бъдат изплатени разходи за периода от 16.02.2017 г. –23.02.2018 г. на обща стойност 2 667.63 лв.

С писмо изх. № 24–01–454/11 от 29.03.2018 г. Гаранционен фонд след като разгледал депозираната молба от Т. К. П. я е уведомил, че отказва изплащане на обезщетение по щета рег. № ***, за неимуществени вреди /очевидна грешка в писмото, несъмнено е че се касае за имуществени вреди/, тъй като е изтекла предвидената в чл. 197 от КТ (отм.) вр. с чл. 110 от ЗЗД и чл. 378, ал. 2 от КЗ пет годишна погасителна давност.

От приетото пред районния съд заключение по допуснатата съдебно – медицинска експертиза изготвена от вещото лице д-р К.С. специалист по ортопедия и травматология се установява, видно от приложените документи по делото, че вследствие на ПТП– ***. ищцата, като пасажер на мотоциклет, е получила следните увреждания: тежка телесна повреда, изразяваща се в политравма с травматичен и хеморагичен шок, довела до постоянно общо разстройство на здравето, опасно за живота; тежка телесна повреда, изразяваща се в загуба на далака; тежка телесна повреда, изразяваща се в ретроперинеален абсцес, довел до некректомия на съществена част от меките части на седалището и перинеалната област; тежка телесна повреда, изразяваща се в остеоит на лявата бедрена кост, довел до некроза на същата, налагаща отстраняване на некротичната тъкан и представляваща реална опасност от загуба на левия крак; средна телесна повреда, изразяваща се в полифрагментна фрактура на лявата бедрена кост, която вече три години и половина не заздравява, поради несрастване на бедрената кост: средна телесна повреда, изразяваща се в разкъсване на чревния опорък, наложило оперативното му отстраняване; средна телесна повреда, изразяваща се във фрактура на горното и долно ляво, рамо на тазовата кост; средна телесна повреда, изразяваща се във фрактура на кръстцовата кост (сакрума); средна телесна повреда, изразяваща се в травматично отлепване на седалищната мускулатура и последващото ѝ оперативно отстраняване; средна телесна повреда, изразяваща се в сепсис на увредените меки тъкани, с последващи усложнения и оперативно отстраняване на некротизиралите тъкани; средна телесна повреда, изразяваща се в продължаващи усложнения с открити гнойни рани на бедрото и седалищната област.

След първоначално проведеното лечение, ищцата е провела последващи оперативни лечения в УМБАЛСМ „***“ ЕАД, на датите както следва: ***- отваряне и изрязване на нежизнените тъкани, ***- отваряне и частично изрязване на нежизнената кост, ***- освобождаване на срастванията на тъканите и поставяне на антибиотичен цимент, ***- изваждане на металния пирон, изрязване на костни нежизнени участъци, поставяне на пирон на „Ендер“ и антибиотичен цимент. ***- изрязване на фистулата и отваряне на тазобедрената става, изваждане на металните импланти, изваждане на бедрената глава и поставяне на спейсър, ***- изваждане на спейсъра и поставяне на изкуствена тазобедрена

става, ***- ревизия на раната, освобождаване на срастванията, измиване, дренаж. ***- наместване на изкълчената изкуствена става и поставяне на противоротационен ботуш.

В момента на прегледа вещото лице е констатирало, че ищцата е в тежко състояние, прикована на специално ортопедично легло и антидекубитален дюшек, без възможност за самостоятелно придвижване и самообслужване, изцяло зависима от майка ѝ, която я обслужвала.

По-нататък вещото лице е констатирало, че по делото няма приложена документация, за новонастъпили увреждания в здравословния статус на ищцата Т.К., за периода от 05.03.2016 г. до момента; по делото няма приложена документация, за промяна на здравословното състояние на ищцата за периода след 05.03.2016 г., което да се намира в причинна връзка с първоначалното увреждане; от анализа на приложените по делото финансови документи, може да се направи следния извод: приложените фактури са напълно относими към лечението на уврежданията на ищеца, получени при процесното ПТП, с изключение на: Фактура № *** и Фактура № *** са за медикаменти за лечение на УНГ заболявания. Фактура № *** е за медикаменти за лечение на очни заболявания. Фактура № *** и Фактура № *** са за закупуване на белодробен инхалатор и спрей за инхалатор;

При така установеното, въззивният съд намира, че предявените искове по чл.557, ал.1 т.2 б. "а" КЗ, вр. чл.51 ЗЗД са доказани по основание.

В тази връзка районния съд неправилно е развил доводи за наличието на ексцес, като основание за претендираните имуществени вреди, доколкото съгласно чл.378, ал.4 КЗ „Ексцес е всяко влошаване на здравословното състояние на пострадащото лице, което се намира в пряка и непосредствена причинно-следствена връзка с настъпилото застрахователно събитие.“. В първото по делото съдебно заседание пред първия съд ищеца изрично е уточнил, че не претендира влошаване на здравословното състояние, а направените разходи, предмет на исковете, произтичат от лечение и медикаменти за поддържащо лечение. Все в този смисъл и посоченото по-горе заключение на съдебно медицинската експертиза не установява данни за новонастъпили увреждания или промяна в здравословното състояние на ищцата, което да е в причинно следствена връзка с първоначалното увреждане.

Принципът на чл. 51 ЗЗД за пълно обезщетяване, изисква възстановяване на всички реално претърпени вреди, както и на пропуснатите ползи, щом са в пряка и непосредствена последица от увреждането. Съгласно постоянната практика на ВКС, обективирана в ППВС № 4/30.10.1975 г., както и в множество конкретни решения, напр. решение № 808/6.09.1985 г. по гр. д. № 536/1985 г. на ВС, IV г. о., решение № 893/27.11.1986 г. по гр. д. № 502/1986 г. на ВС, IV г. о., решение № 39/16.07.2010 г. по т. д. № 551/2009 г. на ВКС, ТК, II т. о. решение № 163/31.10.2013 г. по търг. дело № 82/2012 г. на II-ро търг. отд. на ВКС и други, разходите, свързани с лечението на пострадалия и полагането на необходимите за него грижи, представляват пряка и непосредствена последица от причиненото увреждане. Претърпените имуществени и неимуществени вреди са, както вече настъпилите, така и бъдещите, които са следствие от деликта и са естествено продължение на обективния

процес на вредоносното проявление на самото увреждане. Сумите за специализирана храна, болногледач, лекарства, медицински консумативи, лечение, рехабилитация и пр., намаляват имуществената сфера на увредения. На репарация подлежат действително вложените средства– с тях имуществената сфера на пострадалия е реално намаляла. Размерът им се установява с доказателства за действително разходваните от увредения суми, а ако такива доказателства няма– чрез експертиза за стойността на стоките, услугите и лечението към датата на извършване на съответния разход.

Така, за настоящия случай, несъмнено е установено увреждане на ищцата, действително настъпили имуществени вреди и причинно следствена връзка между тези вреди и увреждането. Пасивно легитимен да отговаря за репарирането на направените разходи по силата на чл.557, ал.1 т.2 б.“а“ КЗ е ответника Гаранционен фонд.

Макар и въззивния съд да е ограничен от претендираните с жалбата недостатъци на обжалваното решение, а там възражение за мотивите на първия съд по отношение на давността да не се прави, за прецизност следва да се посочи, че възражението за давност от ответника е отхвърлено правилно. Независимо кога се проявява вредата– в момента на извършване на деянието, или след него, едва от деня на нейната проява за третото лице възниква правото да иска обезщетяването ѝ в границите на чл. 51 ЗЗД. Затова от този момент започва да тече и погасителната давност за прекия иск срещу застрахователя. За конкретния случай това означава, че давност по отношение на претендираните имуществени вреди ще тече едва след плащането по приложените фактури.

По отношение на размера на исковете в рамките очертани с въззивната жалба настоящия съд намери следното:

От събраните по делото, като писмени доказателства копия на фактури с приложени касови бонове към тях се установява следното. За 2016 г. представените от ищцата фактури, без фактура № *** на стойност 19.80 лв., фактура № *** на стойност 12.85 лв. и фактура № *** на стойност 91.73 лв., за които с експертизата е установено, че не са относими към предмета на делото, са на обща стойност 3 304.94 лв. Като вместо тази сума е присъдена сумата от 610 лв. районния съд е постановил едно неправилно решение в тази му част. Разликата между двете 3304.94 лв. и 610 лв. е 2 694.94 лв. Доколкото с въззивната жалба, в тази връзка, се иска доплащане на 2 653.29 лв. то, въззивния съд е обвързан с това и решението на първоинстанционния съд следва да се измени, в тази му част, до този размер.

За 2017 г. представените от ищцата фактури, без фактура № *** на стойност 134.00 лв. и фактура № *** на стойност 18.14 лв. за които с експертизата е установено, че не са относими към предмета на делото, са на обща стойност 2 668.20 лв. Като вместо тази сума е присъдена сумата от 2 082.99 лв. районния съд е постановил едно неправилно решение и в тази му част. Разликата между двете 2 668.20 лв. и 2 082.99 лв. е 585.21 лв. Решението на първоинстанционния съд следва да се измени, в тази му част, до този размер. Доколкото с въззивната жалба, в тази връзка, се иска доплащане на 600.30 лв. то, за разликата между последната сума и 585.21 лв. въззивната жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

В останалата му част решението на районен съд Перник не е обжалвано, поради което съгласно чл.269 ГПК преценка за неговата допустимост от въззивния съд не може да бъде извършвана.

Правилно след като исковете са били доказани в своето основание, районния съд е приел, че са доказани и акцесорните искове за лихва за забава.

С оглед изхода на делото решението на първия съд следва да се коригира и в частта по отношение на дължимите държавни такси от ответника и присъдените разноски.

Констатира се, че първия съд неправилно е изчислил държавната такса, като вместо 208.34 лв. /4% от общо уважените 5208.48 лв./ е присъдил 168.64 лв. Разликата от 40 лв. следва да се понесе от ответника. Така, ответника следва да бъде осъден да плати още 130 лв. държавна такса върху уважената част на исковете пред въззивния съд /4 % от 3 238.50 лв. общо/ плюс 40 лв. или общо 170 лв.

В тежест на ответника следва да се присъди адвокатско възнаграждение за безплатно представителство пред тази инстанция. В тази връзка съдът констатира, че първата инстанция неправилно е изчислила определеното възнаграждение за един адвокат за оказаната безплатна адвокатска помощ. С оглед на общия материален интерес от 8 431.92 лв. относима е разпоредбата на чл.7, ал.2 т.3 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения /не т.5 както е приел РС/. По силата на тази разпоредба адвокатското възнаграждение е в размер на 751.60 лв. Последното следва да се присъди за две инстанции.

Така, с оглед изхода на делото в полза на адв.Д. следва да се присъдят още 244.90 лв. за представителство пред първата инстанция /разликата между 751.60 лв. и 506.71 лв./ и 751.60 лв. за втората инстанция.

С оглед изхода на делото в полза на ответника не се присъждат разноски.

Предвид изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 260824/26.02.2021 г., постановено по гр.д. № 1279/2020 г. по описа на Районен Съд Перник в частта му с която е **ОСЪДИЛ** Т. К. П., ЕГН *****, със съдебен адрес *** **ДА ЗАПЛАТИ** на ГАРАНЦИОНЕН ФОНД гр.София 1000, ул. "Граф Игнатиев" № 2, ет. 4 сумата от 172.01 лв. / Сто седемдесет и два лв. и 1 ст./ представляваща сторени разноски съразмерно на отхвърлената част от иска.

ИЗМЕНЯ решение № 260824/26.02.2021 г., постановено по гр.д. № 1279/2020 г. по описа на Районен Съд Перник, както следва:

ОТМЕНЯ горното решение в частта с която е **ОТХВЪРЛИЛ** иска за заплащане сумата от 3 355.02 лв. /представляваща обезщетение за имуществени вреди от ПТП настъпило ***, които вреди се изразяват в допълнително заплащане на жизненоважни

медикаменти за периода от 05.03.2016 г. до 13.12.2016 г./, за разликата от присъдените 610 лв. до 3304.94 лв., КАТО ВМЕСТО ТОВА ПОСТАНОВЯВА:

ОСЪЖДА ГАРАНЦИОНЕН ФОНД гр. София 1000, ул. "Граф Игнатиев" № 2, ет. 4
ДА ЗАПЛАТИ на Т. К. П., ЕГН *****, със съдебен адрес *** сумата от още 2 653.29 лв., представляваща обезщетение за имуществени вреди от ПТП настъпило ***, които вреди се изразяват в допълнително заплащане на жизненоважни медикаменти за периода от 05.03.2016 г. до 13.12.2016 г.

ОТМЕНЯ горното решение в частта с която е ОТХВЪРЛИЛ иска за заплащане сумата от 2 706.59 лв. /представляваща обезщетение за имуществени вреди от ПТП настъпило ***, които вреди се изразяват в допълнително заплащане на жизненоважни медикаменти за периода от 11.01.2017 г. до 21.12.2017 г./, за разликата от присъдените 2 082.99 лв. до 2 668.20 лв., КАТО ВМЕСТО ТОВА ПОСТАНОВЯВА:

ОСЪЖДА ГАРАНЦИОНЕН ФОНД гр. София 1000, ул. "Граф Игнатиев" № 2, ет. 4
ДА ЗАПЛАТИ на Т. К. П., ЕГН *****, със съдебен адрес *** сумата от още 585.21 лв., представляваща обезщетение за имуществени вреди от ПТП настъпило ***, които вреди се изразяват в допълнително заплащане на жизненоважни медикаменти за периода от 11.01.2017 г. до 21.12.2017 г.

ОСЪЖДА ГАРАНЦИОНЕН ФОНД гр. София 1000, ул. "Граф Игнатиев" № 2, ет. 4
ДА ЗАПЛАТИ на адвокат М.Д. от САК, съдебен адрес *** сумата от 996.50 лв./ деветстотин деветдесет и шест лв. и петдесет ст./, представляваща доплащане за адвокатско възнаграждение пред първата инстанция и адвокатско възнаграждение за втората инстанция по чл.38 от ЗА.

ОСЪЖДА ГАРАНЦИОНЕН ФОНД гр. София 1000, ул. "Граф Игнатиев" № 2, ет. 4
ДА ЗАПЛАТИ в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на РС Перник сумата от още 170 лв. /Сто и седемдесет лв./ представляваща държавна такса за уважената част от исковете.

ПОТВЪРЖДАВА решението в останалата му част.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____